

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213224649
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:1213224649.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej sudkyň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobkyne: G. P., nar. XX.X.XXXX, bytom A. N., D. X, zastúpená splnomocneným zástupcom: S. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O., M. XXX/X proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47233516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur s príslušenstvom a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 1. februára 2019 č.k. 17Csp/27/2017-264, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. o zamietnutí žaloby a výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur a v časti o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXX-XXXXX uzatvorená dňa 15.7.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov zamietol. V zostávajúcich častiach konanie zastavil. Žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 % vo veci samej ako aj v časti o zastavení konania, o ktorom bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 30.6.2016 a jej doplnením zo dňa 5.9.2016, ktoré konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 18C250/2016 domáhala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 19.6.2014 do zaplattenia a určenia, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXX-XXXXX je neplatná. Opravou a doplnením podania z 5.9.2016 žalobkyňa upravila a doplnila petit žaloby tak, že sa domáhala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur, a určenia, že úver číslo XXXXXX-XXXXX je bezúročný a bez poplatkov, že rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, o určenie, že zmluvná odmena vo výške 2.578 eur dojednaná v zmluve o úvere číslo XXXXXX-XXXXX je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000 eur, pričom pri výsluchu dňa 8.11.2017 žalobkyňa cestou splnomocnenej zástupkyne upresnila petit žalobného návrhu, že sa domáha o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur a určenia, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXX-XXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 15.7.2013 je bezúročná a bez poplatkov.

3. Žalovaná žalobný návrh odôvodňovala tým, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzatvorená dňa 15.7.2013 medzi stranami sporu odporuje ustanoveniam Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, obsahuje početné neprijateľné zmluvné podmienky, zmluva je vopred pripravená v neprospech spotrebiteľa. Tvrdila, že žalovaný jej predložil na podpis formulárovú, vopred pripravenú štandardizovanú typovú zmluvu, ktorej obsah žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, keď pri uzatváraní zmluvy žalovaný použil nekalé obchodné praktiky, do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky (t.j. nepravdivo uvedenú výšku poskytnutých finančných prostriedkov, neprimerane vysokú odplatu, neprimerane vysoké sankcie, neprimerane početné obmedzenia pohľadávky, rozhodcovskú zmluvu, zmenu) pričom žalovaný vymedzil režim, v zmysle ktorého sa má zmluva spravovať a to § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a tým obchádzať zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa tvrdila, že žalobca v čase uzatvárania zmluvy nepožadoval zdokladovanie finančných prostriedkov formou faktúr alebo iným obvyklým spôsobom v obchodnom styku a nepožadoval preukázanie účelu využitia poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že žalovaný jej poskytol ako spotrebiteľovi úver v krátkej výške, pričom úroky a poplatky sa počítali z nominálnej hodnoty úveru a preto zmluvnú podmienku v čl. 4 bod 4.1 zmluvy o odmene vo výške 2.578 eur považovala za neprijateľnú zmluvnú podmienku v rozpore s dobrými mravmi a s ust. § 53 odsek 1 OZ. Tvrdila, že od žalovaného obdržala sumu vo výške 5.000 eur a ku dňu 19.6.2014 žalovanému spolu zaplatila sumu vo výške 7.489,82 eur. Ďalej tvrdila, že zmluvné pokuty dojednané so žalobcom v čl. 12 a v čl. 13 označené ako sankcie sú v hrubom nepomere k hodnote významu zabezpečeného záväzku a v prípade omeškania dlžníka si veriteľ nárokoval na všetky zmluvné pokuty kumulatívne, ktoré dojednanie je v rozpore s ust. § 53 odsek 4 písm. k) OZ a § 39 OZ. Žalobkyňa poukázala, že rozhodcovská zmluva uzatvorená so žalovaným dňa 15.7.2013 je podľa ustanovenia § 53 odsek 4 písm. r) OZ a smernice rady 93/13 EHS neprijateľnou podmienkou a v tejto časti je zmluva neplatná, tvrdila, že v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy jej veriteľ nevysvetlil dôsledky uzatvorenia takejto zmluvy, uvedená rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, nebola individuálne dojednaná a žalobkyňa nemohla jej obsah ovplyvniť. Tvrdila, že žalovaný na škodu mnohých spotrebiteľov obchádza zákon v snahe získať pre seba výhodnejšie postavenie a núti spotrebiteľa k takému konaniu s cieľom dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcovským súdom a obchádzanie ustanovení ma ochranu spotrebiteľa. Ďalej žalobkyňa poukázala na bod 5.2-5.7 zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah a poukázala na ust. § 17 odsek 3 z.č. 129/2010 Z.z.. Tvrdila, že v zmluve č. XXXXXX-XXXXX nie je uvedený údaj o RPMN, konečnej splatnosti úveru, splátka nie je rozdelená na úrok a istinu ako to obligatórne vyžaduje z. č. 129/32010 Z.z., v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov a žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu o sumu vo výške 2 490 eur, poukázala, že vyššie uvedená zmluva o revolvingovom neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 odsek 2 písmeno f), i) l), z) z.č. 129/2010 (t.j. termín konečnej splatnosti úveru, úrokovú sadzbu úveru, výšku, počet, termíny splátok istiny a iných poplatkov ročnú percentuálnu mieru nákladov). Žalobkyňa uvádzala, že žalovaného písomne vyzývala na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak žalobca na výzvu nereagoval.

4. Žalovaný sa vyjadril k žalobe, navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, pričom vo svojom vyjadrení uviedol, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, keď zo znenia čl. 1 odsek 1 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX vyplýva, že úver bol poskytnutý pre účely výkonu podnikateľskej činnosti dlžníka t.j. žalobkyne a teda neexistuje vecný ani právny dôvod pre použitie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ani ust. § 52 a nasl. OZ. Poukázal, že žalobkyňa od začiatku vystupovala ako podnikateľský subjekt, v rámci zadaných údajov predložila potrebné listiny na schválenie úveru, ktorými sa preukazovala ako podnikateľský subjekt. Tvrdenie žalobkyne, že zmluva je v rozpore s dobrými mravmi považoval žalovaný za irelevantné vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená v režime obchodného práva. Čo sa týka rozhodcovskej zmluvy žalovaný poukázal, že rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy a poukázal na bod 2 rozhodcovskej zmluvy a bod 7 rozhodcovskej zmluvy v zmysle ktorých vyplýva poučenie o možnosti, v žiadnom prípade nie povinnosti zmluvu uzavrieť bez následkov ohľadne vzniku úverovej zmluvy, dôsledkoch a význame rozhodcovského konania a o možnosti jednostranne rozhodcovskú zmluvu ukončiť. Žalovaný sa bránil, že dlžník mal reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom po obdržaní peňažných prostriedkov ukončiť. Taktiež sa bránil, že nepravdivým je aj tvrdenie žalobkyne o možnosti konania pred všeobecným súdom, keď výber rozhodcu sa rieši až po podaní žaloby a výber robí strana podávajúca žalobu a nie teda jedna zmluvná strana. Ďalej poukázal, že vystavenie blankozmenky

ako spôsobu zabezpečenia záväzkov z úverovej zmluvy je prípustné a výkladom a contrario k § 5a odsek 1 písmeno b) z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je možné dospieť k záveru o prípustnosti zmenky v podnikateľských právnych vzťahoch. Poukázal, že v bode 5 a nasl. si zmluvné strany dohodli zabezpečenie záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere prostredníctvom vystavenej blankozmenky a v bode 5.3 zmluvy si dohodli vyplňovacie právo. Bránil sa že vystavená blankozmenka má všetky zákonné náležitosti, blankozmenka bola vyplnená v súlade s vyššie uvedeným vyplňovacím právom, ktoré si zmluvné strany dohodli.

5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že uznesením z 26.5.2017 pod sp. zn. 17 Csp/27/2017-169 (na základe nesprávne založeného podania z 4.11.2016) pripustil zmenu petitu žaloby o určenie podľa ktorého zmluva o úvere číslo 1471974-235151 je neplatná pre množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a pre rozpor s dobrými mravmi, úver č. 147194-23151 je bezúročný a bez poplatkov, rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, zmluvná odmena vo výške 744 dojednaná v zmluve o úvere č. 147194-23151 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000 eur. V časti o zaplatenie 1.649,97 eur a v časti o zaplatenie úroku z omeškania bo výške 5% zo sumy 2.490 eur od 19.6.2014 do zaplatenia súd konanie zastavil a žalovanému v časti zastavenia konania priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uvedené uznesenie napadla odvolaním žalobkyňa vo všetkých výrokoch a navrhla súdu uvedené uznesenie zrušiť vo výroku o zastavení konania ako a aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania z dôvodu, že súd uznesením z 26.5.2017 pod sp. zn. 17Csp/27/2017-169 rozhodol na základe mylne založeného podania žalobkyne patriaceho do súdneho spisu pod sp. zn. 17C 208/2016. Uznesením z 13.11.2017 pod sp. zn. 17Csp/27/20017-198 následne pripustil zmenu petitu žaloby, podľa ktorého žalovaný je povinný vydať žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 2.490 eur a určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzatvorená dňa 15.7.2013 medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 16.11.2017. Uznesením z 28.6.2018 pod sp. zn. 9Co406/2017-207 Krajský súd v Nitre uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku týkajúcom sa zastavenia konania v časti o zaplatenie 1.649,07 eur a vo výroku o náhrade trov konania v časti zastavenia konania zrušil.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa podpísala žiadosť o poskytnutie preklenovacieho úveru dňa 12.7.2013, za žalovaného žiadosť podpísal viazaný finančný agent Zoltánom László. Žiadosť bola vyplnená v bode I. žiadosti v časti meno priezvisko, kontaktná adresa, rodné číslo, rodinný stav - kde sa nachádzali údaje o žiadateľovi FO (identifikačné údaje osoby žiadateľa o poskytnutie, ktoré vyplňovali iba podnikatelia - FO), bod IV. žiadosti - kontaktné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu (vyplňovali podnikatelia - FO aj PO) kde boli v konkrétnej žiadosti vyplnené údaje kontaktná osoba, mobil, bankové spojenie- číslo účtu, v bode V. žiadosti identifikačné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu (vyplňovali podnikatelia - FO aj PO) sa nachádzali vyplnené údaje - obchodné meno, IČO, predmet podnikania, miesto podnikania, kontaktná adresa firmy, v bode VI. žiadosti boli uvedené údaje o požadovanom úvere vyplnené - poskytnutá čiastka k výpláte 5.000 eur, splatnosť úveru 18 mesiacov, výška mesačnej splátky 421 eur, nominálna hodnota úveru 7.578 eur, požadovaný dátum splatnosti splátky v mesiaci 15 a účel čerpania úveru podnikateľská činnosť, ako prílohy k žiadosti boli uvedené - kópie osobných dokladov, živnostenský list, daňové priznanie za rok 2011 a 2012. Žalobkyňa nerozporovala, že uvedenú žiadosť podpísala.

7. Ďalej uviedol, že dňa 15.7.2013 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej v zmysle bodu 1.1 zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 7.578 eur, na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti. Dlžník sa zaviazal splatiť úver v 18 mesačných splátkach vo výške 421 eur splatných podľa splátkového kalendára, pričom prvá splátka bola splatná dňa 19.8.2013 a posledná splátka bola splatná dňa 19.1.2015, splátkový kalendár uvedený v prílohe č. 1 bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V čl. 4 zmluvy bola uvedená zmluvná odmena, ktorá predstavovala úroky za poskytnutie úveru vo výške 2 578 eur a ktorá bola splatná ku dňu poskytnutia úveru. V zmysle čl. 5 zmluvy záväzky dlžníka z uvedenej zmluvy boli zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy uzatvorenou s dlžníkom a v zmysle bodu 5.2 dlžník podpisom na zmluve potvrdil, že v deň podpisu zmluvy vystavil a odovzdal veriteľovi vlastnú blankozmenku v ktorej texte neboli uvedené údaje a to suma zmenky a údaje splatnosti zmenky, pričom zmenka bola vystavená na rad veriteľa. V bode 5.3 zmluvy bolo dohodnuté, že ak sa dlžník

dostane do omeškania s platením akéhokoľvek peňažného záväzku podľa zmluvy, veriteľ je oprávnený vyplniť na blankozmenke chýbajúce údaje tak, ako bolo dohodnuté v ods. 5.4 tohto článku a domáhať sa z takto vyplnenej blankozmenky uspokojenia svojich pohľadávok. V zmysle čl. 5.4 zmluvy zmluvné strany sa dohodli na nasledovnom vyplnení údajov na zmenke: veriteľ bol oprávnený blankozmenku vyplniť v prípade, ak sa dlžník oneskoril s platením akéhokoľvek záväzku podľa zmluvy, veriteľ ako údaj sumy zmenky bol oprávnený vyplniť ľubovoľnú sumu zahŕňajúcu ale neprekračujúcu všetky pohľadávky veriteľa z tejto zmluvy spolu s príslušenstvom a zmluvnými pokutami uloženými podľa čl. 12 zmluvy, ktoré mali byť splatné ku dňu splatnosti zmenky, ako dátum splatnosti zmenky, ľubovoľný dátum po dni splatnosti akejkoľvek pohľadávky veriteľa alebo jej časti alebo jej príslušenstva alebo zmluvných pokút na základe tejto zmluvy. V zmysle bodu 6.1 zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli prílohy - Splátkový kalendár, blankozmenka, Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka. V čl. 7.1 zmluvy sa dlžník zaviazal poskytnutý úver v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet veriteľa. Splátka úveru sa pre účely zmluvy považovala za uhradenú dňom pripísania príslušnej čiastky na bankový účet veriteľa. Čl. 9.1 zmluvy upravoval dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy ku dňu poskytnutia úveru a to pohľadávky dlžníka podľa čl. 1.1 zmluvy oproti pohľadávke veriteľa podľa čl. 4.1. zmluvy. Rozdiel mal byť ku dňu poskytnutiu úveru uhradený veriteľom na bankový účet dlžníka. Čl. 12 zmluvy upravoval sankcie v prípade omeškania dlžníka a pre prípad omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti bol veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5% z nominálnej výšky úveru. V čl. 14 bod 14.1 a 14.2 sa dlžník zaviazal veriteľovi po celú dobu trvania zmluvy udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registrácie, schválenia nevyhnutne vyžadované v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou, podnikaním alebo majetkom dlžníka a rovnako i uzatvorením, plnením, platnosťou či vymožitelnosťou zmluvy a nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť a účinnosť svojej existencie ako právnickej osoby resp. fyzickej osoby -podnikateľa, či vyvolal spochybnenie či zánik platnosti oprávnení a povolení, ktoré sú potrebné pre výkon jeho činnosti alebo k tomu, aby držal užíval a disponoval svojim majetkom. Zároveň bola uzatvorená rozhodcovská zmluva v zmysle § 3 z.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, keď v čl. 2. veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nebol povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlásil, že zo strany veriteľa bol o tejto skutočnosti informovaný. V zmysle čl. 7 rozhodcovskej zmluvy bol dlžník oprávnený odstúpiť od zmluvy do 14 kalendárnych dní od uzatvorenia zmluvy bez uvedenia dôvodu.

8. Súd prvej inštancie z listinných dôkazov zistil, že žalovaný poskytol úver na účet žalobkyne dňa 17.7.2013 vo výške 5.000 eur a žalobkyňa vykonala 10 úhrad vo výške 421 eur, poslednú dňa 19.6.2014 vo výške 3.279,82 eur, t.j. spolu vykonala úhrady vo výške 7.489,82 eur. Žalobkyňa využila možnosť predčasného splatenia t.j. dňa 3.6.2014 spoločnosť prijala písomnú žiadosť o predčasné splatenie a dňa 19.6.2014 bola uhradená čiastka 3.279,82 eur na účet veriteľa, čím došlo k splateniu úveru a ukončeniu zmluvného vzťahu. Z predloženej mimosúdnej dohody doručovanej žalovanému dňa 6.5.2016 vyplýva, že žalobkyňa pred podaním žaloby vyzývala žalovaného na vrátenie preplatku vo výške 3.331,82 eur. Z výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Nové Zámky mal preukázanú podnikateľskú činnosť žalobkyne s miestom podnikania Nové Zámky, Jánošíkova 1107/4 do 26.3.2017 a následne Nové Zámky, Lúčna 4346/1 s predmetom podnikania - kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi alebo iným prevádzkovateľom živností, sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, služieb, činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, poskytovanie služieb osobného charakteru.

9. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497, § 261 ods. 1, Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, § 9 ods. 7, 8 z.č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného od 10.6.2013 do 30.4.2014, § 52 ods. 1-4, § 451 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 137 písm. c/ Občianskeho zákonníka, čl. 4 ods. 1 Smernice rady 93/13 z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa vo svojej žalobe tvrdila, že podpísala predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah pripravil žalovaný v neprospech spotrebiteľa, ktorej obsah nemohla ovplyvniť. Tvrdila, že žalovaný nepožadoval zdokladovanie účelu využitia finančných prostriedkov formou faktúr alebo iným obvyklým spôsobom nepožadoval preukázanie účelového využitia poskytnutých prostriedkov pod sankciou neplatnosti zmluvy a tvrdila že bola vo finančnej tiesni a poskytnuté prostriedky použila na výdavky, ktoré v tom čase

potrebovala zabezpečiť, s čím bol žalovaný uzrozumený pred aj počas podpisu zmluvy keď uviedla, že nepožadoval zdokladovať účel použitia prostriedkov z čoho je možné dôvodiť že na účel ich použitia nekládol žiadny dôraz. Žalovaný tvrdil, že bola uzatvorená zmluva obchodnoprávna.

11. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žiadosť o poskytnutie preklenovacieho úveru z 12.7.2013 podpísaná žiadateľom - t.j. žalobkyňou, že bola vyplnená v bode I., kde sa nachádzali údaje o žiadateľovi FO (identifikačné údaje osoby žiadateľa o poskytnutie, ktoré vyplňovali iba podnikatelia - FO), v bode IV. žiadosti, kde sa nachádzali kontaktné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu (vyplňovali podnikatelia - FO aj PO) v bode V. žiadosti identifikačné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu (vyplňovali podnikatelia - FO aj PO), v bode VI. žiadosti boli uvedené údaje o požadovanom úvere, kde sa nachádzal aj údaj o účele čerpania úveru - podnikateľská činnosť a ako prílohy k žiadosti boli uvedené - kópie osobných dokladov, živnostenský list, daňové priznanie za rok 2011 a 2012. Mal preukázané, že uvedená žiadosť o poskytnutie úveru bola koncipovaná jednoznačne ako žiadosť určená pre žiadateľa podnikateľský subjekt - fyzické aj právnické osoby na samostatnom tlačíve. Potvrdil to i svedok viazaný finančný agent Zoltán László, ktorý uviedol, že čo sa týka úveru pre fyzické osoby nepodnikateľov, bolo potrebné, aby žiadatelia predložili občiansky preukaz, ak boli zamestnaní výplatnú pásku za posledné 3 mesiace, výpis z účtu, pracovnú zmluvu, pričom úver mohol byť poskytnutý len do výšky tritisíc eur. Pri úvere pre fyzickú osobu - živnostníka, resp. podnikateľský úver, sa vyplňal dotazník t.j. žiadosť, ktorý sa následne zasielal na centrálu, spoločnosť Profi Credit Slovakia s.r.o.- žalovaný, zhodnotil žiadosť o poskytnutie úveru, vypracoval zmluvu a následne ju elektronicky emailom zasielal finančnému agentovi, ktorý ju dal následne klientovi podpísať. K uvedenej žiadosti (podnikateľský úver) bol potrebný občiansky preukaz žiadateľa, karta k firemnému účtu - číslo účtu, daňové priznanie za posledné 2 roky, teda ročné zúčtovanie dane a v prípade ak išlo o začínajúceho podnikateľa, ktorý nemal podané ešte daňové priznanie, spoločnosť akceptovala potvrdenie o obratoch za tri mesiace. Pri tlačivách týkajúcich sa poskytnutia úveru pre podnikateľa - živnostníka išlo o osobitné tlačívo, kde bolo potrebné vyznačiť, či ide o fyzickú osobu SZČO, resp. o spoločnosť s ručením obmedzeným. Vypovedal, že vždy sa klienta pýtal na účel úveru, v prípade ak táto kolónka nebola vyplnená, žalovaný t.j. veriteľ vrátil agentovi tlačívo na doplnenie údajov. Bonitu klienta posudzoval veriteľ t.j. žalovaný na základe predloženej žiadosti a opakovane potvrdzoval, že bol povinný zisťovať na aký účel klient úver žiadal, avšak nevyšetroval na aký konkrétny účel klient úver použije. Súd prvej inštancie na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že úver bol žalobkyňi poskytnutý ako živnostníčke na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti.

12. Na základe zistených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že daný právny vzťah zo zmluvy o úvere nemožno podriaďiť pod ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ani pod ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetnú zmluvu posudzoval v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s poukazom na § 261 odsek 1 Obchodného zákonníka, pričom na základe vstupných údajov identifikujúcich žiadateľa ako podnikateľa v žiadosti o úver a listín pripojených k žiadosti na schválenie úveru ako aj s poukazom na výšku poskytnutého úveru a rozdielnosť tlačív potrebných k uzatvoreniu zmluvy o úvere mal súd preukázané, že uvedenou zmluvou bol založený obchodnoprávny vzťah spravujúci sa režimom obchodného práva, keď špecifickým znakom obchodnoprávných záväzkov je zmluvná voľnosť strán umožňujúca stranám zvoliť si v akom rozsahu umožnia dispozíciu so vzájomnými právami a povinnosťami vyplývajúcimi zo zmluvy, pričom v zmysle § 502 odsek 1 ObZ vyplýva povinnosť dlžníka platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. V zmluve o revolvingovom úvere sa nachádza v čl. 4.1 zmluvný údaj o zmluvnej odmene vo výške 2.578 eur. Zmluvná odmena v podobe úroku v zmluve nie je uvedená v percentuálnom vyjadrení ročnou úrokovou sadzbou ale vyjadrením pevnej sumy. V zmysle § 497 ObZ zmluva o úvere je odplatným právnym úkonom a zmluvné strany si dohodli úrok vo forme odplaty vyjadrenej pevnou sumou, ktorá odplata vyjadrená pevnou sumou je v zmluve dostatočne jasná a predstavuje určito vyjadrenú cenu požičaných peňazí, ktorú súd nepovažuje v rozpore s dobrými mravmi, keď súd poznamenáva, že žalovaný je nebankovou spoločnosťou, pričom z úradnej činnosti súdu je známe, že nebankové spoločnosti sa stávajú zmluvnými partnermi žiadateľov, ktorí nie sú úspešní so žiadosťou o úver v bankách. Tvrdenia žalobkyne s odstupom času o tom, že zmluvu uzatvorila ako spotrebiteľský subjekt aj s poukazom na jej vyjadrenie sa v žalobe, keď uviedla, že „žalovaný nepožadoval zdokladovanie účelu použitia prostriedkov je možné dôvodiť že, na účel ich použitia nekládol dôraz“, nepreukazujú skutočnosť o tom, že by žalovaný takýmto konaním obchádzal ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Tvrdenia žalobkyne považoval za účelové a v spore nepreukázané a preto ďalšie tvrdenia žalobkyne, na ktoré poukazovala v žalobe o neprijateľných zmluvných podmienkach

v uvedenej zmluve považoval vzhľadom na preukázaný obchodný záväzkový vzťah za irelevantné a žalobu v časti o určenie zmluvy o úvere ako bezúročnej a bez poplatkov zamietol.

13. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie zamietol aj žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.490 eur, pretože žalobkyňa súdu nepreukázala, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil o žalovanú sumu. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na poslednú úpravu petitu žaloby nepovažoval za relevantné a hospodárne v konaní skúmať tak platnosť rozhodcovskej doložky, sankcií spojených s úverom a taktiež ustanovení zmluvy o blankozmenke.

14. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s poukazom na § 262 ods. 1 CSP, pretože žalovaný bol v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia a určovacej žaloby v plnom rozsahu úspešný. Taktiež priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 1 CSP s poukazom na § 256 ods. 1 CSP v časti zastavenia konania, keď zastavenie konania v časti úroku z omeškania a určovacieho výroku o platnosti revolvingovej zmluvy zavinila žalobkyňa zmenou petitu žaloby.

15. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, žiadala rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedla, že na zriadenie právnickej osoby je potrebná písomná zmluva alebo zakladacia listina a živnostník bez ohľadu na to či je plátcom DPH, je fyzickou osobou, nikdy nie právnickou. V predmetnej žiadosti je identifikovaná aj rodným číslom, v zmluve je už označená iba ako podnikateľ a v zmluve je uvedené, že žalovaný poskytuje finančné prostriedky na účel výkonu podnikateľskej činnosti, ktorá nie je presne definovaná. Zo žiadosti nevyplýva, že žiadala úver na podnikateľskú činnosť. Nespotrebitel'ský charakter zmluvy musí byť preukázaný spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno na preukázanie nespotrebitel'ského charakteru zmluvy má dodávateľ. Ďalej v odvolaní uvádza výklad pojmov podnikateľská činnosť, podnikanie, živnostenské podnikanie, záväzkový vzťah, fakultatívne obchodno-záväzkové vzťahy, výklad ustanovení Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka súvisiacich s uvedenými pojmami. Poukázala na zákon o ochrane spotrebiteľa, keď pod spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky pre svoju osobnú potrebu. Tiež na to, že ak v žiadosti boli uvedené náležitosti úveru ako je poskytnutá výška úveru, nominálna hodnota úveru, mesačná splátka úveru a počet splátok a zmluva obsahuje aj zmluvnú odmenu, potom sa nedá hovoriť o zmluvnej voľnosti. Podľa jej názoru uzatvorila so žalovaným formulárovú spotrebiteľskú zmluvu podľa zák. č. 129/2020 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedla, že z výpovede svedka Zoltána László vyplýva, že samotné žiadosti o poskytnutie úveru vypisovali finanční agenti a nie klienti, a že vzhľadom na kolónku v žiadosti, vždy bolo potrebné sa klienta spýtať, na aký účel si úver berie (kvôli štatistike). Avšak výpoveď svedka v ďalších vyjadreniach nepreukázala jednoznačne, že úver bol poskytnutý na podnikateľskú činnosť. Bola s ňou podpísaná aj rozhodcovská zmluva, aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Trvala na tom, že v žiadosti neuviedla, že úver žiada na podnikateľskú činnosť, čo nie je ani presne špecifikované. Žalovaný jej predložil vopred pripravenú zmluvu, ocitla sa v nerovnom postavení so žalovaným, u ktorého je lepšia znalosť práva, úlohou finančného agenta bolo dosiahnuť uzavretie zmluvy ako s podnikateľkou a nie spotrebiteľkou. Poukázala na § 54 ods. 2 OZ, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Uviedla, že na internetovej stránke má žalovaný uvedené aké doklady sú potrebné pri žiadosti o podnikateľský úver, v jej prípade však neboli žiadané všetky tam uvedené. Podľa jej názoru dojednaná výška odmeny je v rozpore s dobrými mravmi, a v tejto časti je zmluva neplatná. Zmluva je jednostranne výhodná pre žalovaného.

16. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, správne vec posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a nebude ich opakovať.

20. Odvolací súd dodáva, že dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalobkyňou v jej odvolaní.

21. V konaní bolo bez pochyb preukázané, že žalobkyňi žalovaný poskytol úver na výkon podnikania, vyplýva to zo žiadosti o poskytnutie úveru i z úverovej zmluvy, kde sú uvedené údaje o žalobkyňi ako o živnostníčke (podnikateľke). Je zrejmé, že tieto údaje boli uvedené na základe príslušných dokladov, ktoré žalobkyňa k žiadosti o poskytnutie úveru predložila. Pokiaľ by žiadala poskytnutie úveru ako bežnej fyzickej osobe a za účelom osobnej spotreby, potom nemala dôvod predkladať doklady súvisiace s jej podnikaním (živnostenské oprávnenie, daňové priznania). Žalovník v tomto smere uniesol dôkazné bremeno listinnými dôkazmi a svedeckou výpoveďou Zoltána László.

22. Žalobkyňa pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupovala a konala ako živnostníčka s tým, že úver potrebuje na výkon svojej podnikateľskej činnosti. V nadväznosti na tento záver, nazerajúc na úverovú zmluvu ako na zmluvu nespotebiteľskú, nebolo potrebné skúmať či jej obsahom nie sú neprijateľné (nekalé) zmluvné podmienky, ktoré sú v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatné.

23. Vzhľadom k dôvodom uvedeným súdom prvej inštancie i k odvolacím súdom uvedeným skutočnostiam, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 255, § 262 ods. 1 CSP. V tomto štádiu konania bol úspešný žalovaný, preto odvolací súd vyslovil, že sa mu nárok na náhradu týchto trov priznáva voči žalobkyňi v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).